

ALFREDO PÉREZ ALENCART
АЛФРЕДО ПЕРЕС АЛЕНКАРТ

Antología Búlgara Българска Антология

Traducción de Violeta Boncheva

Pinturas de Miguel Elías

TRILCE EDICIONES

Ψακελ

Fotografía: Solete Casado (ICAL)

A. P. ALENCART - АЛФРЕДО ПЕРЕС АЛЕНКАРТ

(Puerto Maldonado, Perú, 1962) - (Пуерто Малдонадо, Перу)

Poeta y ensayista peruano-español. Desde 1987 es profesor de Derecho del Trabajo de la Universidad de Salamanca. En 2005 fue elegido miembro de la Academia Castellana y Leonesa de la Poesía y, desde 1998, es coordinador de los Encuentros de Poetas Iberoamericanos, que organiza la Fundación Salamanca Ciudad de Cultura y Saberes. Tiene publicados 13 poemarios y su poesía ha sido traducida a 20 idiomas. También recibió, por el conjunto de su obra, el Premio Internacional de Poesía “Medalla Vicente Gerbasi” (Venezuela, 2009) y el Premio “Jorge Guillén” de Poesía (España, 2012), entre otros.

Поет и есеист перуано-испанец. От 1987г. е професор по Право в университета в Саламанка. През 2005г. е избран за член на „Академия Кастеляна и Леонеса за поезия” и от 1998 г. е координатор на срещите на ибероамериканските поети, които организира Фондация на Саламанка, град на култура и знания. Има публикувани 13 стихосбирки и неговата поезия е преведена на 20 езика. Също така беше удостоен за цялостната си работа с Национална премия за поезия „Медал Висенте Хербаси” (Венецуела, 2009), както и с наградата „Хорхе Гилен” ,за поезия (Испания, 2012).

ALFREDO PÉREZ ALENCART
АЛФРЕДО ПЕРЕС АЛЕНКАРТ

Antología Búlgara *Българска Антология*

Traducción de Violeta Boncheva
Превод от испански: Виолета Бончева

Pinturas de Miguel Elías
Рисунки: Мигел Елиас

Факел

Este libro solo circulará en formato
digital (e-book) de acceso
absolutamente libre.

*Тази книга ще циркулира само
в дигитален формат
при абсолютно свободен
достъп.*

Trilce Ediciones
Apartado postal 164,
37080 Salamanca – España
Пощенска кутия 164
37080 Саламанка – Испания

En colaboración con

Fakel.bg

(Revista electrónica de literatura y Editorial,
dirigida por Rumen Leonidov
Sofia - Bulgaria)

В сътрудничество с
Факел.бг

(Електронно списание за литература и издателство,
Гл. редактор: Румен Леонидов),
ул. “Братя Миладинови” 28, София

Portada y contraportada

“Joven búlgara”

“San Jorge y el dragón”

(del pintor Miguel Elías)

Корица: „Българска девойка”

„Сан Хорхе и драконът”

(Художник: Мигел Елиас)

Maquetación / Diseño

Gráficas Lope

Salamanca (Саламанка) – 2013 – Sofia (София)

Mis palabras
van
hacia ti,

fértiles
para otra
gestación.

*Моите думи
вървят към
теб плодоносни,

за следваща
употреба.*

ÍNDICE

<i>Поета inicial: (DON QUIJOTE POR BULGARIA)</i>	
<i>Начална поема: (ДОН КИХОТ ПРЕЗ БЪЛГАРИЯ)</i>	8

GANAS DE RESPIRAR *ЖЕЛАНИЕ ДА ВЪЗДИШАМ*

<i>ТУК Е НЕБЕТО</i>	
Aquí es el cielo	13
<i>ЛЮБОВ КЪМ РОДИНАТА</i>	
Amor a la patria	15
<i>ОБЯВЛЕНИЕ</i>	
Cartel	17
<i>ДА БЪДЕШ ИЛИ ДА НЕ БЪДЕШ</i>	
Ser o no ser	19
<i>ЗАВРЪЩАНЕ ВКЪЩИ</i>	
Vuelta a casa	21
<i>ЗАД МЪГЛАТА</i>	
Tras la niebla	23
<i>ДЕЦА НА АДАМ</i>	
Hijos de Adán	25
<i>ПАРФЮМ</i>	
Perfume	27
<i>ИЗОСТАВЕНО КУЧЕ</i>	
Perro abandonado	29
<i>УСИЛИЕ</i>	
Esfuerzo	31
<i>ПРЕМИНАВАНЕ</i>	
Pasaje	33
<i>ТВОРБА</i>	
Obra	35
<i>РАЙ</i>	
Paraíso	37
<i>НАДПИС БЛИЗО ДО ПЪТЯ</i>	
Inscripción a la orilla del camino	39
<i>ЧЕСТНОСТ</i>	
Honestidad	41
<i>ПЛОД</i>	

Fruto	43
<i>КАТО МИГРАЦИОННИ ПТИЦИ</i>	
Como aves migratorias	45
<i>БЪЛГАРСКИ ХУДОЖНИК НА УЛИЦА АВГУСТА</i>	
Pintor búlgaro en la Via Augusta.....	47
<i>ТИШИНА СЕ ЧУВСТВА</i>	
Silencio, se siente	49

SAVIA DE LAS ANTÍPODAS
ЖИЗНЕНАТА СИЛА НА АНТИПОДИТЕ

Espantada la serpiente	
<i>Избягалата змия</i>	51
Pides, lloras, grita	
<i>Молиш, плачеш, крециш</i>	52
Ágil mi alma	
<i>Пъргава е душата ми</i>	53
En tiempo anterior	
<i>Някога беше възможно</i>	54
Tiernas flores	
<i>Нежни цветя</i>	55
Amarra tu barca	
<i>Завържи своята лодка</i>	56
El nado del pez	
<i>Движението на рибата</i>	57
No busques oro	
<i>Не търси злато</i>	58
Desnudamente	
<i>Разголена</i>	59
Al crepúsculo	
<i>През здрача.....</i>	60
El mar guarda tu firmamento	
<i>Морето пази звездния небосвод</i>	61
Conquistaste tiempos	
<i>Победи времето</i>	62
Todo lo perdí, salvo	
<i>Всичко загубих, освен</i>	63
El tigre acecha:	
<i>Тигърът дебне:.....</i>	64

Veo grandes garzas	
<i>Виждам големи птици</i>	65
En la tierra tus huellas	
<i>Твоите стъпки по земята</i>	66
Libra al buey	
<i>Освобождава вола</i>	67
¿Jamás desmayó tu corazón?	
<i>Никога ли не предизвика сърцето си?</i>	68
Caballo negro de las montañas	
<i>Черен планински кон</i>	69
Los saltamontes	
<i>Скакалците</i>	70
¿Piensas mucho	
<i>Мислиш ли много</i>	71
Rápido saldrás	
<i>Бързо ще излезеш</i>	72
Basho describe	
<i>Башио описва</i>	73
Por algo existe	
<i>За нещо съществува</i>	74
Esta libertad	
<i>Тази свобода</i>	75

DIOS TENGO

ИМАМ БОГ

РАЖДАНЕТО НА МЕСИЯТА

Nacimiento del Mesías	77
-----------------------------	----

ВЪПРОС

Pregunta.....	82
---------------	----

БОГ

Dios	84
------------	----

Poema final: (Violeta Boncheva)

<i>Финално стихотворение: (Виолета Бончева)</i>	86
---	----

POEMA INICIAL
НАЧАЛНА ПОЕМА

DON QUIJOTE POR BULGARIA

(a Miguel Elías)

¡Perdámonos por otras tierras para orar en silencio
o defender del dragón a esas gentes, lanza en ristre,
emoción tras emoción en todo instante enfiestado
que muestra la realidad posible de la imaginación!

¡A ver qué dragón nos sale hoy al paso! ¡A ver qué
fuego quiere ahora incendiar tan diferente existir!
¡Galopemos por lugares donde el prodigio coincide,
por las llanuras del Danubio o las montañas Rila!
¡Bailemos mientras resuenan el gudulka y la gaida!

Fuera de esta dimensión las voluntades se enturbian,
los ojos no despiertan aunque permanezcan abiertos.
¡Oremos para no crezca musgo en nuestra historia
y podamos entrañarnos en el alma de los búlgaros!

¡Perdámonos sin perder la razón de ayudar al otro!
¡Perdámonos por el invisible sendero de la noche!
¡Perdámonos libando rakia o los vinos de Dimiat!
¡Perdámonos para visitar al caballero de Madara!
¡Perdámonos hasta encontrar el pico de Bakurluka!

¡Oh búlgaros, he aquí las ráfagas de mi corazón!

ДОН КИХОТ ПРЕЗ БЪЛГАРИЯ

(на Мигел Елиас)

Да се изгубим в чужди земи, за да се молим в тишината
там

или да пазим хората от дракона!

Хвърли напред насочената си емоция и другата след
нея,

във всеки миг разгорещен,

чрез който се докосваш до възможната реалност
на въображението!

Да видим кой дракон ще ни се измъкне,

да видим какъв огън иска сега да запали,

тъй различен от този, дето гори!

Да галопираме през местата, където чудото се
озовава

в равнините край Дунав или Рила!

Извън това измерение желанията се размътват,

очите не се пробуждат, макар отворени!

Да се молим,

за да не поникне мъх върху нашата история

и да можем да стигнем до душите на българите!

Да се изгубим – без да губим разсъдък

да помогнем на друг!

Да се изгубим по невидимите пътеки на нощта!

Да се изгубим,

опитвайки от ракията или димятовото вино!

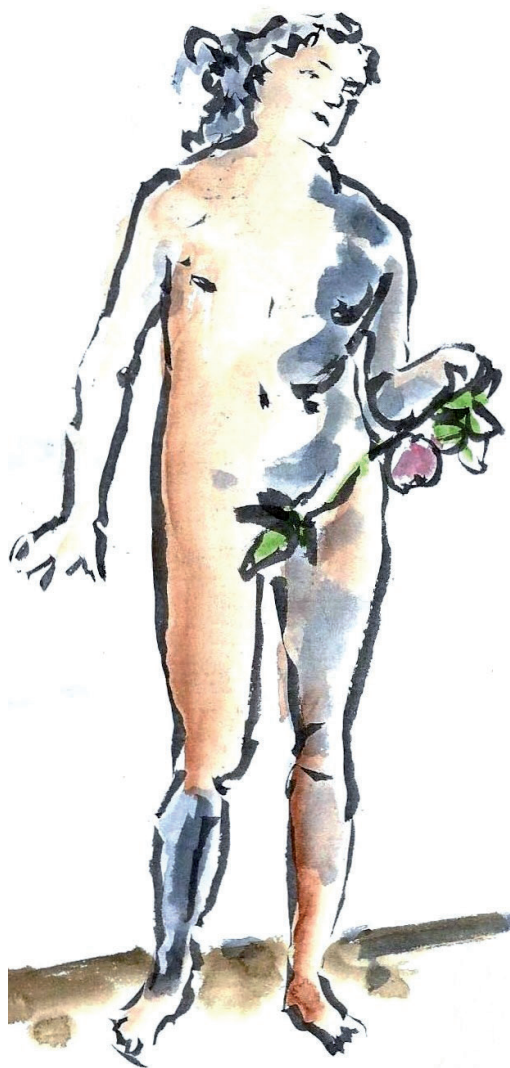
Да се изгубим,

за да стигнем до Мадарския конник!

Да се изгубим, докато търсим връх Бакърлъка!

О, българи, тук веят ветровете на моето сърце!

GANAS DE RESPIRAR
ЖЕЛАНИЕ ДА ВЪЗДИШАМ

ТУК Е НЕБЕТО

*В това поле от макове вървя,
молейки се за нашия живот.*

*Открехвай прегръдките си,
обичана съпруго (дни и нощи,
нощи и дни).*

AQUÍ ES EL CIELO

En este campo de amapolas
voy orando por nuestras vidas.

Entreabre tus brazos,
amada esposa (días
y noches, noches
y días).

ЛЮБОВ КЪМ РОДИНАТА

*Стигнах до извода,
че на този свят,
моята истинска родина
я намирам на картата
на твоето тяло.*

*Няма по-истинска родина
от твоето отдаване,
нито повече светове
от тази любов.*

*Върху съпругата на любовта
е родината.*

AMOR A LA PATRIA

He llegado a comprender
que en este mundo
mi patria verdadera
la encuentro
en el mapa de tu cuerpo.

No hay más patria
que tu entrega
ni hay más mundo
que este amor.

En la esposa del amor
está la patria.

ОБЯВЛЕНИЕ

*На улицата един човек показва
своето обявление:
„Без работа и без средства.”*

*На колене, затваря очите
и хапе устните си
без да спре.*

*Пристигам до неговото
последно стъпало,
защото отдавна е изтощен.*

*Струва си да опитам да помогна:
това е за предпочитане.*

CARTEL

En la calle un hombre muestra
su cartel: “Sin trabajo
y sin recursos”.

En cucullas, cierra los ojos
y muerde sus labios,
sin pausas.

Acudo hasta su último peldaño,
porque hace mucho
que está agotado

Vale tratar de ayudar:
es preferible.

ДА БЪДЕШ ИЛИ ДА НЕ БЪДЕШ

*Не казвай,
че си с жертвите,
ако си от клана на мъчителите.*

*Не се напълват с въздух селски
дробовете ти,
ако не си въввлечен
в техните проблеми.*

*Не говориш за хляб,
за утре,
ако другите не са закусили.*

SER O NO SER

No digas
que estás con las víctimas,
si eres del clan
de los verdugos.

No se inflen de pueblo
tus pulmones,
si no asumes
sus asuntos.

No hables
del pan para el mañana,
si los otros
no tomaron desayuno.

ЗАВРЪЩАНЕ ВКЪЩИ

*Едно куче души
моите дрехи на чужденец
след дълго пътуване.*

*Вчера пристигнах
на входа на селото,
но кучето
не ме остави да мина,*

*въпреки,
че му показах нежност
и снимка на дядо ми,
който тукашен е бил.*

*Заравям ръцете си
в тази земя
и после заставам в засада
в клоните на спомените.*

VUELTA A CASA

Un perro olfateó
mi ropa de forastero
tras largo viaje.

No es visión pasada.

Ayer llegué
a la entrada del pueblo,
pero el perro
no me deja pasar,

aunque
le muestre ternura
o la foto del abuelo
que era de aquí.

Hundo las manos
en esta tierra
y luego me embosco
entre las ramas
del recuerdo.

ЗАД МЪГЛАТА

*Скрива зад мъглата
твоите думи
ранени.*

*И събаря
от своя пиедестал
онези думи,
които раняват.*

TRAS LA NIEBLA

Ocultas tras la niebla
tus palabras
heridas.

Y quita
de su pedestal
esas palabras
que hieren.

ДЕЦА НА АДАМ

*Жестоки граници
за тези черни синове на Адам*

(молят убежище: няма).

*Стражите не обръщат внимание,
(само изпълняват).*

*Те измъкнаха корените си
от далечни земи,
(нямаха ябълки,
с които да се хранят),*

но отново са изпъдени

(този път завинаги).

HIJOS DE ADÁN

Implacables fronteras
para estos hijos negros
de Adán

(piden cobijo: no hay)

Los custodios desoyen
(cumplen, solamente)

Ellos arrancaron
sus raíces, allá lejos

(no tenían manzanas
que comer),

pero de nuevo son
expulsados

(esta vez sin culpas).

ПАРФЮМ

*На колене
чопливи градината,
за да разцъфне цветето
на Коледната нощ.*

*Потриваш с пръсти венчелистчетата му
зовящи.
Тогава цветът избухва –
каква загадка или чудо*

*и още веднъж с аромат
се изпълва
живота ти.*

PERFUME

Arrodillado,
escarbas el jardín
para que brote una flor
de Nochebuena.

Frotas sus pétalos,
invocas.
Entonces la flor revienta,
cual enigma o milagro,

y otra vez se aroma
tu vida.

ИЗОСТАВЕНО КУЧЕ

Чувстваш се
като изоставено куче,
което разкрива болката си
с тъжно лаене.

Днес
дори не получаваш презрение
или останки от любов.

Знаейки само,
че живееш нов живот,
като куче на улицата,
което
само намира място
за своя
жален
вопъл.

PERRO ABANDONADO

Te sientes
como un perro abandonado
que transparenta su dolor
con tristes ladridos.

Hoy ni siquiera
recibes desdén o restos
del amor.

Sabiéndote solo,
vives tu nueva vida
como un perro que en la calle
sólo encuentra lugar
para el quejido.

НАСЪРЧАВАНЕ

*Насърчаващо моли отговорност
на висок глас.*

*Стрелят по свидетел,
изяждат сърцето
на непокорните...*

*Съществува безразличие,
което заразява града.*

Твоят глас

*няма да бъде компенсиран.
Няма значение.*

ESFUERZO

Esfuerza pedir
responsabilidades
en voz alta:

balean al testigo,
comen el corazón
de los rebeldes...

Hay indiferencia
y apesta la ciudad.

Tu voz no tendrá
compensaciones.

No importa.

ПРЕМИНАВАНЕ

*Всички се раждаме,
белязани от старостта,*

*защото кръвта
знае за прехода,
който свършва
в друго пристигане,*

*изоставената плът,
която страда в пределите на душата,*

която се наслаждава.

PASAJE

Todos nacemos
marcados de vejez,

porque la sangre
sabe del tránsito
que termina en otro
advenimiento,

arrinconada la carne
que sufre

en los ámbitos
del alma que goza.

ТВОРБА

*Много бавно работи душата,
за да се завърши
твоята творба -*

*достатъчно предана
или сякаш беше
друго нещо –
сянка от твоята сянка.*

*И избираш нови срички,
защото не се досеща паметта ти
за един урок пра-стар.*

*И туй ще бъде твоето украшение,
потракващо със зъби
върху бегачите коне
на всяка забрава.*

OBRA

Muy despacio
trabajas el alma
para que tu creación
se cumpla,

suficientemente fiel
o como si fuera
otra cosa,
sombra de tu sombra.

Y eliges sílabas nuevas,
porque no te falla
la memoria
de una lección antigua.

Ésta será tu ofrenda,
lo que dentellee
a los corceles
de cualquier olvido.

РАЙ

*Вечно желая
от позицията на определен морал,*

*между останки
и неосезаеми победи,
между простор и музика
на език прекрасен.*

*Бавен е мигът в твърдата издатина
на твоята сладка и горчива земя,*

*и бавни са облаците
на твоя
безцветен
Рай.*

PARAÍSO

Perpetuo deseo
de una moral definitiva

entre escombros
e impalpables victorias,
entre hogueras
y músicas de hermoso
lenguaje.

Lento es el instante
en el duro pezón
de tu dulce
y amarga tierra,

y lentas son las nubes
de tu árido paraíso.

НАДПИС БЛИЗО ДО ПЪТЯ

*Не приемай хляб от този цирк
с ненужни марионетки.
И не върви слепешком,
щом едноокият
се прави на цар.*

INSCRIPCIÓN A LA ORILLA DEL CAMINO

No recibas pan de este circo
con títeres ociosos.
Tampoco camines a ciegas,
pues el tuerto se hace rey.

ЧЕСТНОСТ

Една паяжина
бродейки
завършва мисията си
да скрие хоризонта.

Някакви мръсни ръце
и незаинтересоваността
на повечето.

И ти,
който искаш да премахнеш
погнусата,
гнойниците,
който налагат свой вкус.

Да си честен –
това е слабост,
която мен ме прави силен.

HONESTIDAD

Una tela de araña
flotando,
cumpliendo la misión
de ocultar el horizonte.

Algunas manos sucias
y el desinterés
de la mayoría.

Y tú,
buscando eliminar
el asco,
las pústulas
que imponen su gusto.

Ser honesto
es la debilidad
que te hace fuerte.

ПЛОД

*В твоята градина намерих плод
от буйно великолепие -*

*достъпен и в транс,
като нектар,
който прави нежна
моята човешка жертва.*

*Жаден,
отхапвам сочния плод
на твоето настояще.*

FRUTO

En tu jardín hallé
fruto
de fogosa soberanía,

disponible
y en trance, como
néctar que suaviza
mi humano sacrificio.

Sediento, muerdo
el fruto jugoso
de tu ser.

КАТО МИГРАЦИОННИ ПТИЦИ

*Един престой тук
и друга генерация – там.*

*Поне птиците
не познават граници
и нямат собствени места.*

*Една генерация
подготвя тука своя полет,
дори изпреварва бурите.*

*Там, преминавайки реката,
която е граница,
ще има ли трайно посрещане
за тези,
които своето убежище изгубиха?*

Всичко се помни.

COMO AVES MIGRATORIAS

Una estación aquí
y otra generación allí.

Al menos las aves
no conocen fronteras
y sí de lugares
propicios.

Una generación aquí
prepara su vuelo,
pues se ha precipitado
la estación
de las tormentas.

Allí, pasando el río
que es frontera, ¿habrá
acogida perdurable
a los que perdieron
su cobijo?

Todo se recuerda.

БЪЛГАРСКИ ХУДОЖНИК НА УЛИЦА АВГУСТА

*Нарисува художникът един трамвай
от стария Лисабон.*

*Започна да рисува втори,
сецайки се за предишния.*

*Новият трамвай
чакаше своята участ.*

*(Една жена го видя
под падащата светлина,
увери се в неговата красива външност
и си го взе,
за да предприеме с него
едно невъзможно
пътуване.)*

*Георги Чорака
успя да промълви:
„Благодаря!“*

PINTOR BÚLGARO EN LA VÍA AUGUSTA

Pintó el artista un tranvía
de la vieja Lisboa.

Volvió a pintar otro,
recordando al anterior.

El nuevo tranvía
esperaba su destino.

(Una mujer
lo vio bajo la luz caída,
comprobó
su hermosa estampa,
y se lo llevó
para emprender en él
un viaje irrealizable)

Georgi Choraka
alcanzó a decir:
“Obrigado”.

ТИШИНА СЕ ЧУВСТВА

*В онемелія миг
докосвам гърдите ти,
газела моя.*

SILENCIO, SE SIENTE

En mudo instante
toco tus senos, gacela
mía.

SAVIA DE LAS ANTÍPODAS
ЖИЗНЕНАТА СИЛА НА АНТИПОДИТЕ

Espantada la serpiente,
vuelve la armonía
al huerto de los manzanos.

*Избягалата змия
възвръща хармонията
в градината на ябълките.*

Pides, lloras, gritas,
pero no haces.
Tu voluntad duerme
como el oso en su cueva
de invierno.

*Молиш, плачеш, крециш,
но нищо не правиш.
Твоята воля спи,
като мечка
в зимната си хралупа.*

Ágil mi alma,
como la libélula
perdiéndose.

*Пъргава душата ми
се губи,
като водно конче.*

En tiempo anterior
fue posible dragones
atravesando los cielos.

Hoy toca luna menguante,
también a los dragones.

*Някога беше възможно
дракони да прекосяват
небесата.*

*Днес е ред
на разсипа на луната,
също на драконите.*

Tiernas flores
libadas por abejas.
Miel salvaje.

*Нежни цветя,
изсмукани от пчелите.
Див мид.*

Amarra tu barca.
Con paciencia pescaste
lo suficiente. Resérvate ahora
para el brindis, cual vuelo
de cometa sobre flores de loto.

*Завържи своята лодка.
С достатъчно търпение
ловеше риба.
Сега се съхрани за тоста,
чийто полет е на комета
върху цветове на лотоса.*

El nado del pez
aumenta el oleaje
del mar sin calma.

*Движението на рибата ...
засилва
прибоя на морето
дори когато е безветрие.*

No busques oro.
El hombre se desboca
al menor brillo.

*Не търси злато.
Мъжът губи срам
и при по-малък блясък.*

Desnudamente,
como flor, te tiendes
para que no se me borre
tu irresistible juramento.

*Разголена, като цвете,
се изопваш,
за да не се заличи
твоята неустойма клетва.*

Al crepúsculo
lloviznan los vencejos.
Cielo de julio.

*През здрача ваят
дългокрили лястовици.
Юлско небе.*

El mar guarda tu firmamento.
Lo que fuiste, lo que serás,
se graba con sal de lo profundo.

*Морето пази звездния небосвод.
Това, което беше,
това, което ще бъдеш,
се гравира със сол
в дълбокото.*

Conquistaste tiempos
de larga vida.
En tu obra quedas.

*Победи времето
за дълъг живот.
Оставай в творбите си.*

Todo lo perdí, salvo
la sombra de este árbol
que impide al sol
secar mi corazón.
¡Ven, te dejo estar aquí!

*Всичко загубих,
освен
сянката на това дърво,
което пречи на слънцето
да изсуши сърцето ми.
Ела, ще те оставя тук!*

El tigre acecha:
sus próximos pasos
no sólo serán presagio.
Los girasoles
vuelven la cabeza.

*Тигърът дебне:
неговите следващи стъпки
ще бъдат не само
предзнаменование.
Слънчогледите
преобръщат главата.*

Veo grandes garzas
por los juncos del río,
anunciando otro verano.

¿Cuándo vendrá
mi muerte?

*Виждам големи птици
през лодките в реката,
които прогнозираат
друго лято.*

En la tierra tus huellas,
grandes o pequeñas.
El alma vuela sin fin.

*Твоите стъпки по земята
малки или големи.
Душата лети без край.*

Libra al buey
que revienta vallas
a cualquier hora.

*Освобождава вола,
който мачка долини,
в който и да е час.*

¿Jamás desmayó tu corazón?
¡Échate boca arriba,
viendo la roja floración
del podado jardín!

*Никога ли
не предизвика сърцето си?
Ахни тогава,
виждайки червения цъфтеж
на подкастрената градина!*

Caballo negro de las montañas,
recorres distancias
llegando desde la sombra.

Pero sigues,
hasta alcanzar el mañana.

*Черен планински кон,
изминаваш разстояния,
пристигайки от сянката.*

Los saltamontes
devastan la cosecha.
Mal invierno.

*Скакалиците
опустошават реколтата.
Лоша зима.*

¿Piensas mucho
a la orilla del lago?
Te falta mujer.

*Мислиш ли много
за брега на езерото?
Липсва ти жена.*

Rápido saldrás
del nido de avispas
de los cobardes.

*Бързо ще излезеш
от гнездото на осите
на страхливците.*

Basho describe
El salto de la rana.
Nace el poema

*Башо описва
Скокът на жабата.
Ражда поема.*

Por algo existe
Kenroku-en.
Función de la belleza.

*За нещо съществува
Kenroku - за функциониране
на красотата.*

Esta libertad madurada durante siglos.

*Тази свобода,
узряла през векове.*

DIOS TENGO

ИМАМ БОГ

РАЖДАНЕТО НА МЕСИЯТА

Чуйте ме, брегове, слушайте, далечни хора.
Бог ми говори от корема, от недрата
на моята майка, имаше името ми в паметта си.

Исай, 49.1

Някой,
във вътрешността на корема,
чува възторгът на Създателя
и гласовете, които отвън описват падането
на последните листа,
дето есента ще опрости,
тълпата от поклонници и поквара
или ожесточени битки
между съседни нации.

Това е агнецът на душата
в своята плацента
очакващ Цезаровото сечение с лъч,
и пристигането на мечтателите,
които не губят от поглед,
нито заличават от небето
незабравимата звезда,
а очаква в своята плацента заповедта:
Да бъде светлина
от другата негова реалност!
И друга заповед: Върнете се,
за да отворите нежните си устни,
за да бъдат произнесени достойни молитви
за Богът на всичко!

Някой, проникнат от любов,
наблюдава дълго от своето дъно на мистерията
и от плътта си унаследена,
превъръщайки се във шиеница
и във грозде за мъжете:

това е Синът на надеждата,
Бащата на децата ни,
Старецът, който отхвърля кандилабрите
на обожанието,
Просякът,
който протяга ръце, за да даде
последния си хляб на богаташите,
Духът, който изстрадва болката
и злобата на смъртните,
Детето, което ходатайства,
сияйната глава на Младенеца,
който дълго подготвя
своята революция
против фалиша.

Навътре в корема,
има едно божествено тяло,
един малък Поет, някой, който
от нищото да сътвори
най-ангелското свечеряване,
за да бъде заповядано
съживяването на живата любов.

В тази нощ студена ще се роди
и прероди Христос.
Той ни слуша: „Гъгнете, грешни хора!
Наслаждавайте се! Духовете, които чуват
тоз неясен говор, си отиват
отново щедри с ближния,
който идва, като гост неочакван!

Параболите на Детето,
което излиза от корема,
докато падат снежинки, като сладки псалми,
ще бъдат хранителен хумус
до края на вековете,
защото никой Ирод го може това,
нито би могъл,
като Него.

*Вече се роди! Вече се прероди!
Богопомазаният, който чакахме!*

*Искаш ли да го видиш?
Да отворим още веднъж всички
сърцата ни,
без тръни и суета във него.
Да отворим разума си
за агнеца на душата,
който ни води от всяка гръд човешка,
чрез целостта на раждането.*

*Раят ще бъде в живия пласт на любовта,
която щедро ще подарим на туй Дете Невероятно
и на близните ни.*

NACIMIENTO DEL MESÍAS

*Oídme costas, y escuchad, pueblos
lejanos. El Señor me llamó desde
el vientre, desde las entrañas de mi
madre tuvo mi nombre en memoria*

ISAÍAS 49.1

Alguien,
vientre adentro,
escucha el éxtasis del Creador
y las voces que afuera describen la caída
de las últimas hojas que el otoño perdonara,
el cúmulo de idolatrías y perversiones
o las encarnizadas guerras entre naciones vecinas.

Es el cordero del alma en su placenta sin sonajas:
allí espera la cesárea del rayo, el arribo
de los visionarios que no pierden de vista
ni borran del firmamento la estrella inolvidable:
en su placenta espera el ¡hágase la luz
de su otra realidad!, el ¡vuélvanse a abrir los blandos
labios para pronunciar oraciones honestas
por el Señor de todas las cosas!

Alguien penetrado de amor contempla largamente
desde su fondo de misterio y desde su carnalidad
haciéndose de trigo y de uva para los hombres:

es el Hijo de la esperanza; el Padre de nuestros hijos;
el Anciano que rehuye candelabros de adoración;
el Mendigo que alarga las manos queriendo
dar su poco pan a los ricachones; el Espíritu que padece
el dolor y la maldad de los mortales; el Niño
que recuesta su cabeza iluminada; el Joven que prepara
largamente su revolución contra los falsarios...

Vientre adentro hay un cuerpo divino,
un pequeño Poeta, alguien que de la nada creará
el más angélico anochecer para surgir ordenando
de nuevo el amor vivificante.

Esta fría noche nacerá y renacerá el Cristo:
Él nos escucha: ¡Tiemblen, gentes equivocadas!
¡Gocen, espíritus que oyen su balbuceo y se van
tornando generosos con el prójimo y con quien
llega como huésped desesperado!

Las parábolas del Niño que sale del vientre
-mientras caen copos de nieve como dulces salmos-
serán humus nutriente hasta el fin de los siglos,
pues ningún Herodes puede ni podrá con Él.

¡Ya nació!, ¡ya renació! el Ungido que esperábamos.

¿Queréis verlo?
Abramos, pues, de una vez por todas,
nuestro corazón libre de espinas y vanidad.
Abramos nuestro entendimiento al cordero del alma
que pasta en cada pecho tras la plenitud del parto.

El paraíso estará en la veta viva del amor
que prodiguemos a este Niño inmenso
y a nuestros propios semejantes.

(Para Timoteo y Elena)

ВЪПРОС

*Ти ли си, Боже мой,
метаморфоза
от един прозрачен Рай,
който кръжи около главата ми?*

*Казвам, че ме обърка лошото време
и че съм деформиран от сенките,
приличащи
на ципата
на страданието.*

PREGUNTA

¿Eres tú, mi Dios, la metamorfosis
de un transparente paraíso
que planea alrededor de mi cabeza?

Digo que me confunde la intemperie
y que soy estrujado por sombras
semejantes al tegumento del dolor.

БОГ

*Създаден си от коралов мъх,
от сляпа храброст,
от лавина,
която се разпада с мен*

*в целостта на язвата,
любовта сенчеста,
във вечните знаци.*

DIOS

Estás hecho de musgo,
de ardimiento ciego,
de alud que se derrumba
conmigo.

РОЕМА FINAL
ФИНАЛНО СТИХОТВОРЕНИЕ

ВИОЛЕТА БОНЧЕВА

*Разтваряш прегръдка
по-широка от братска
и това, което оставя следа,
е безкрайното ехо
от удивителни преводи,
в които ще живеем във вечността.*

*През тази твоя врата
оставяш целия свят
да премине.*

*Чрез твоя глас –
нашите гласове се чуват.*

VIOLETA BONCHEVA

Tiendes al abrazo
más fraterno
y a lo que deja
huella,

eco infinito,
traducciones del
asombro
que nos conserva
vivos.

Esa puerta tuya
deja que pase
el mundo.

En tu voz
se oyen
las nuestras.

En
su ciudad,
Stara Zagora,
Violeta hace poesía
o resiembra los versos
de otros en tierra búlgara.
Quede manifiesta mi gratitud,
señal de una hermandad sin visados.

*В своя град, Стара Загора,
Виолета създава поезия
или посява семената от стиховете на други творци
по българската земя.
Нека остане знак на моята благодарност
за нашето братство
без визи.*

VIOLETA BONCHEVA - ВИОЛЕТА БОНЧЕВА

(Stara Zagora, Bulgaria) - (Стара Загора)

Poeta y narradora con premios nacionales e internacionales de EE.UU. y de la Embajada de España en Bulgaria. Tiene publicados cinco libros de poesía y tres en prosa. También un libro electrónico (colección de obras teatrales de dramaturgos mexicanos contemporáneos, traducidas por ella). Una parte de su poesía y prosa está traducida al español, francés, catalán, sueco, inglés, alemán, etc. y publicada en México (donde vivió cerca de tres años), Francia, España, Suecia, Argentina, Chile... Entre sus últimas traducciones está una antología poética de Pedro Salinas. Miembro de la Union de los Escritores Búlgaros y Embajadora de Bulgaria del movimiento Poetas del Mundo.

Поет и прозаик с национални и интернационални награди от САЩ и Посолството на Кралство Испания в България. Има публикувани пет стихосбирки, три книги с разкази и един сборник – електронно издание, с театрални творби на съвременни мексикански драматурзи, в неин превод. Една част от поезията и прозата ѝ е преведена и публикувана в Мексико (където е живяла почти три години), Франция, Испания, Швеция, Аржентина, Чили и др. Превежда съвременни автори. Между нейните последни изяви в тази област е и антология с поезията на Педро Салинас. Член на СБП и посланик за България на Движение Световни поети.

